

рис. 1

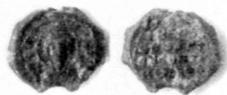

рис. 5

рис. 2

рис. 6

рис. 3

рис. 4

- Рис. 1. Анонимная печать (вторая половина VI–VII в.)
Рис. 2. Печать неизвестного лица (вторая половина VI–VII в.)
Рис. 3. Печать с личным именем Кирилла (VI–VII вв.)
Рис. 4. Печать с личным именем Иоанна (VII в.)
Рис. 5. Печать с личным именем Феодора (XI – начало XII в.)
Рис. 6. Печать неизвестного лица (XI–XIII вв.)

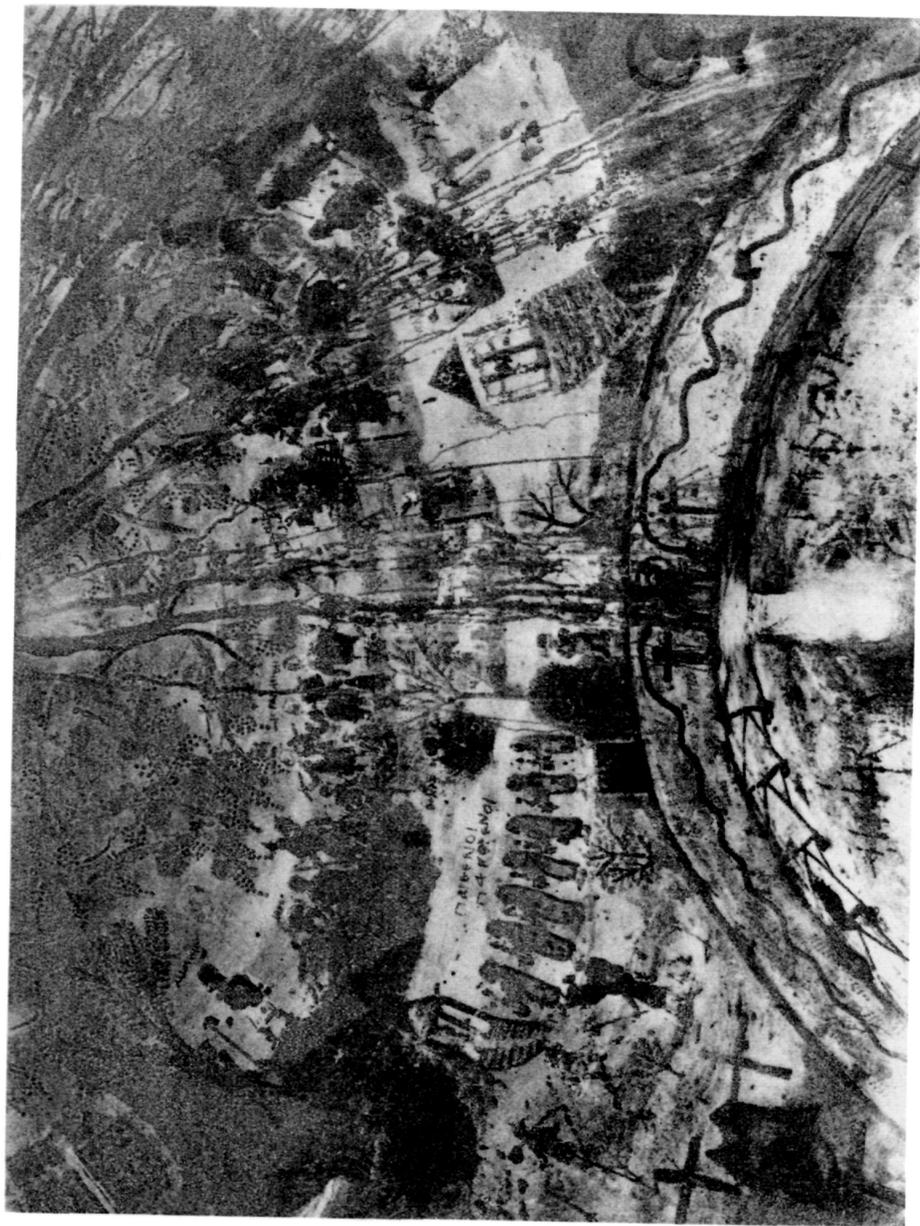

Рис. 1. Фрагмент росписи купола "часовни Исхода" в некрополе эль-Багават с изображением св. Феклы

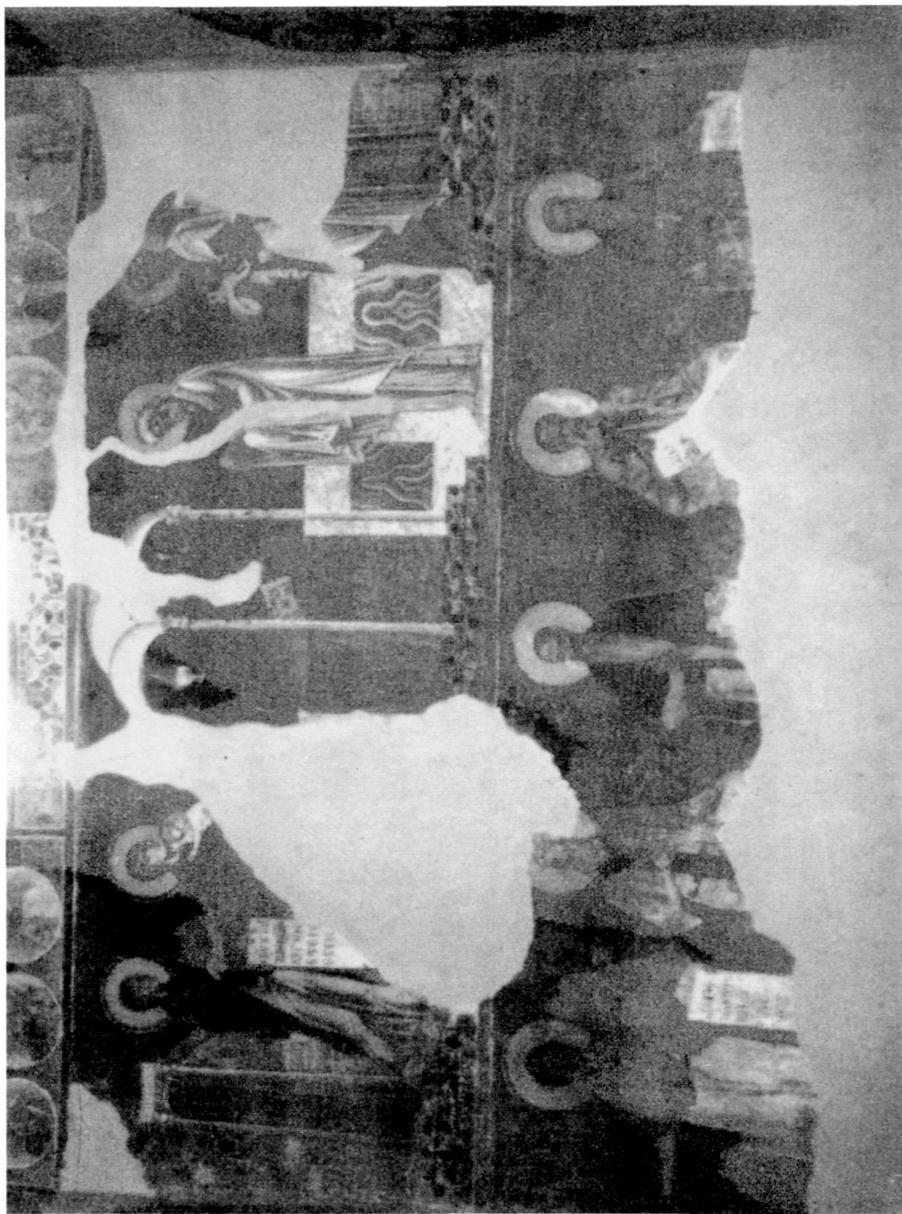

Рис. 1. Церковь св. Пантелеимона в Нерези, 1164. Южная стена. Свв. Антоний Великий, Павел Фивейский, Евфимий Великий, Савва Освященный и неизвестный монах

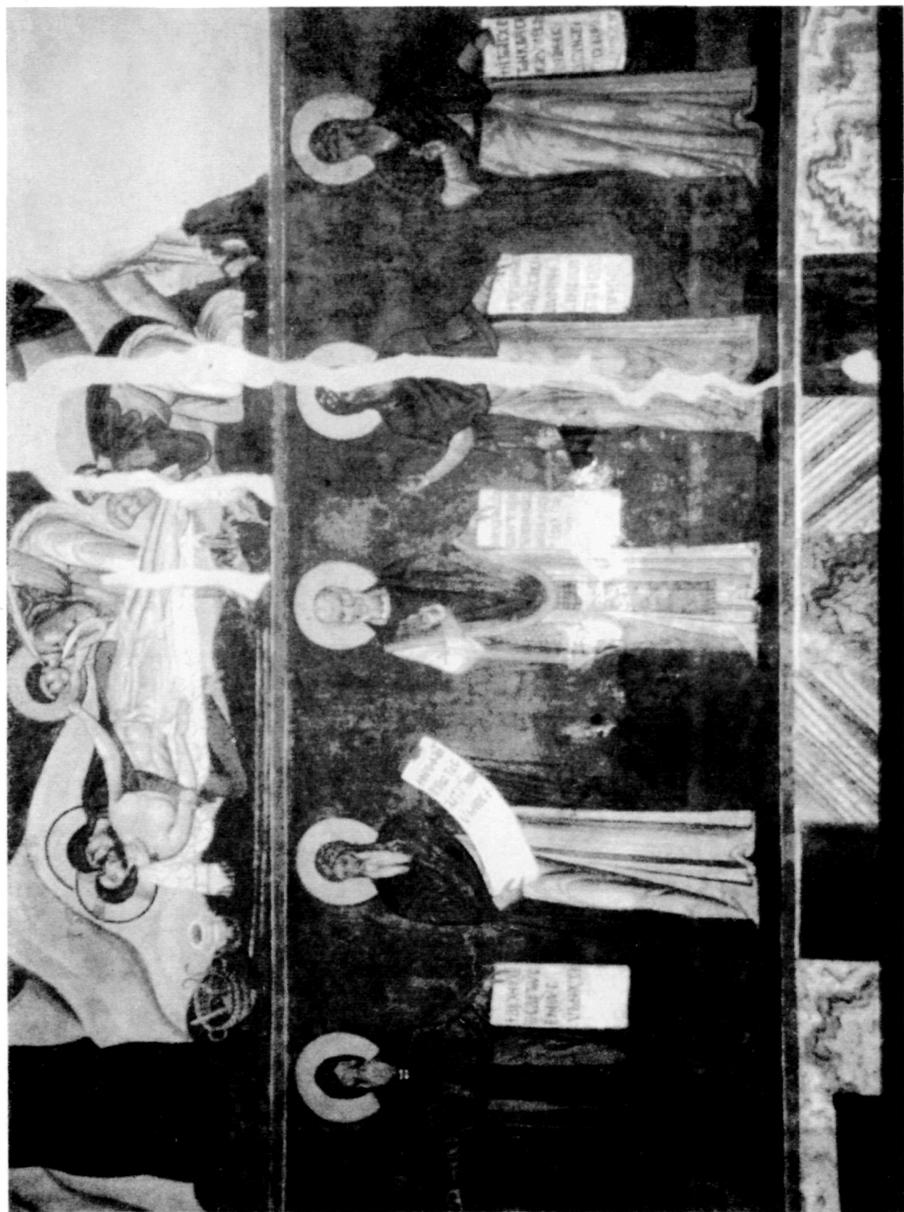

Рис. 2. Церковь св. Пантелеимона в Нерези. 1164 Северная стена Свв. Иосиф Сидонийский, Феофан Навстрганский, Феодор Студит, Иоанн Дамаскин, Козьма Маюмский

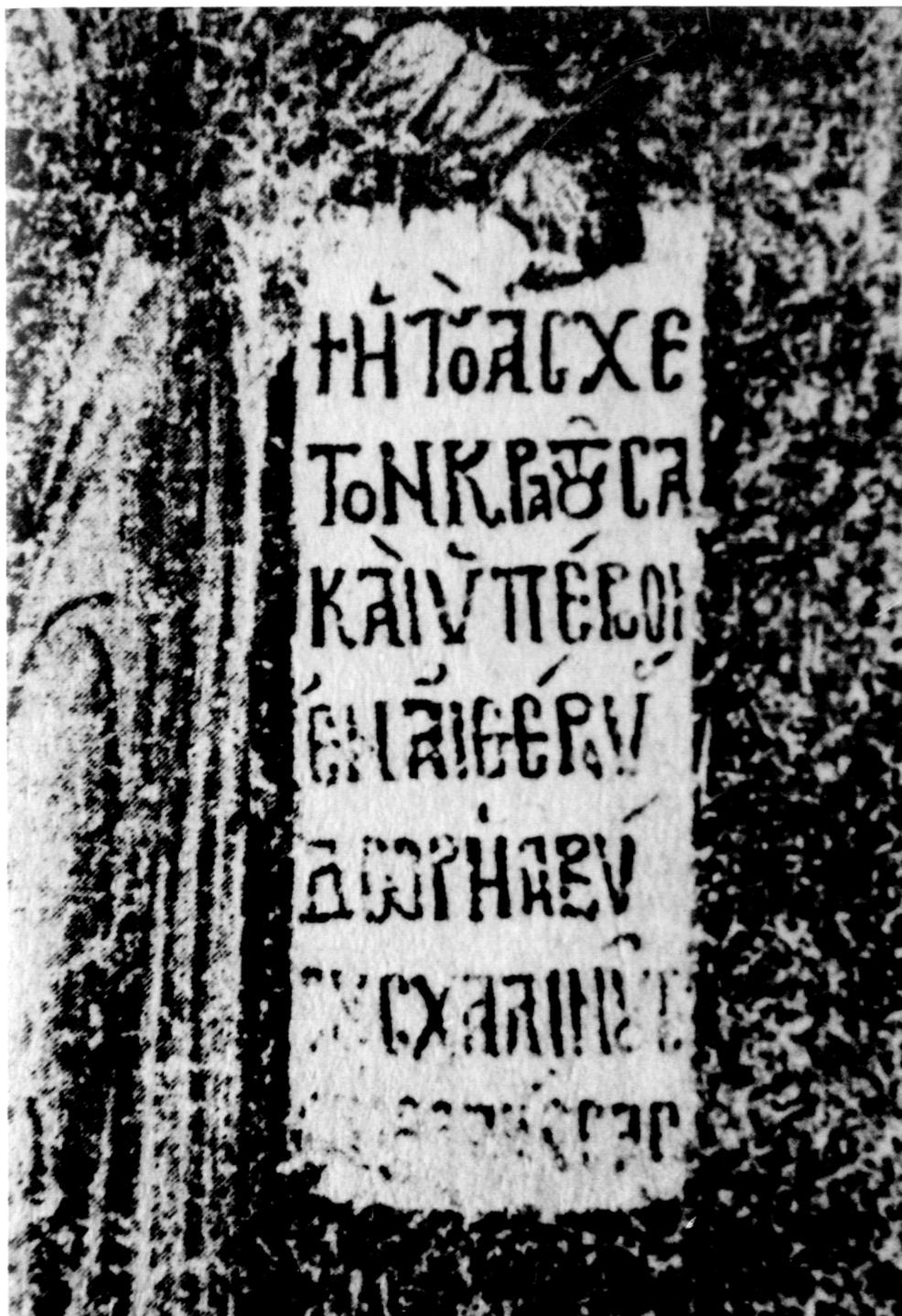

Рис. 3. Церковь св. Пантелеимона в Нерези, 1164. Свиток Козьмы Маюмского

Рис. 4. Церковь св. Пантелеимона в Нерези, 1164. Свиток Иоанна Дамаскина

Рис. 5. Церковь св. Пантелеимона в Нерези, 1164. Свиток Феодора Студита

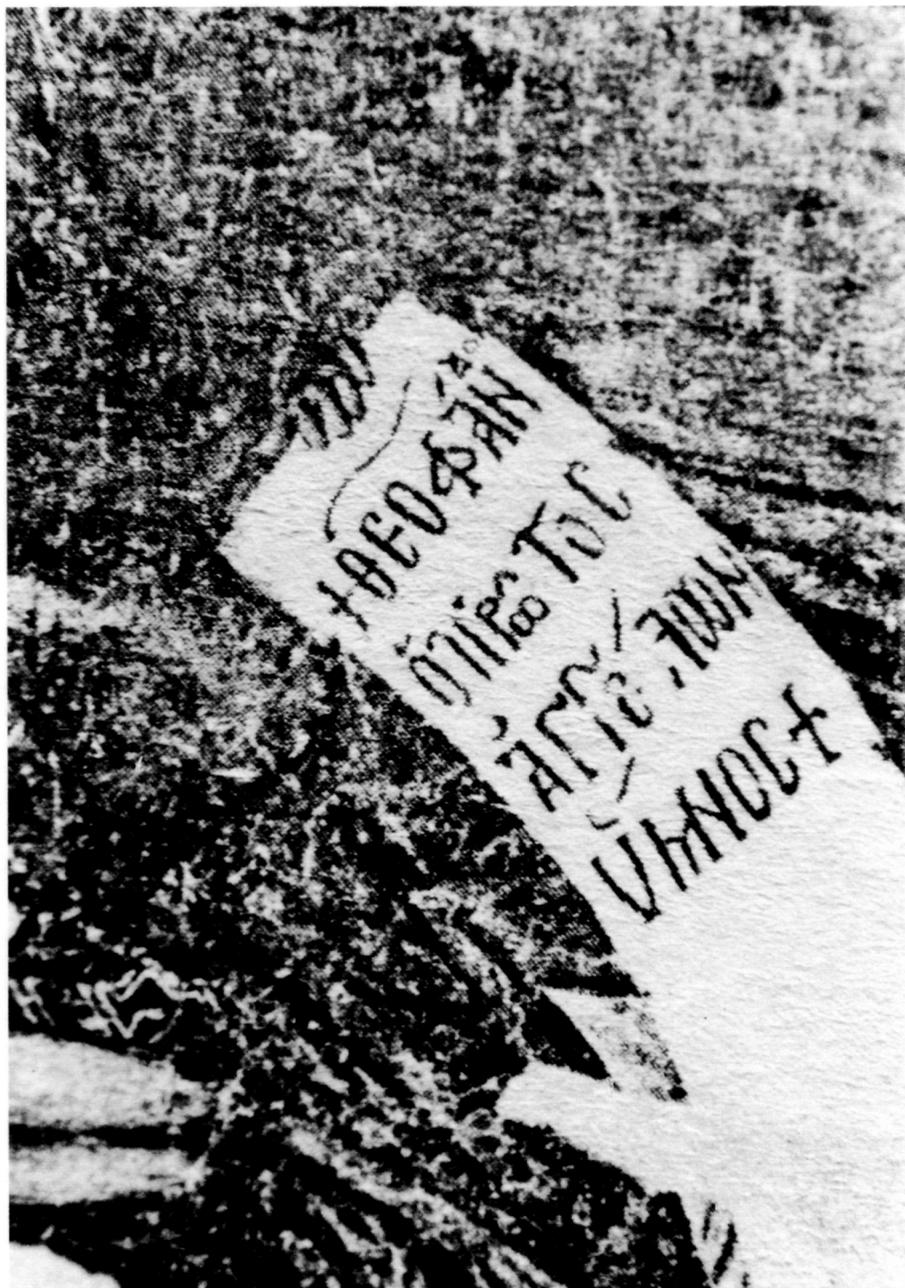

Рис. 6. Церковь св. Пантелеимона в Нерези, 1164. Свиток феофана Пачертанного

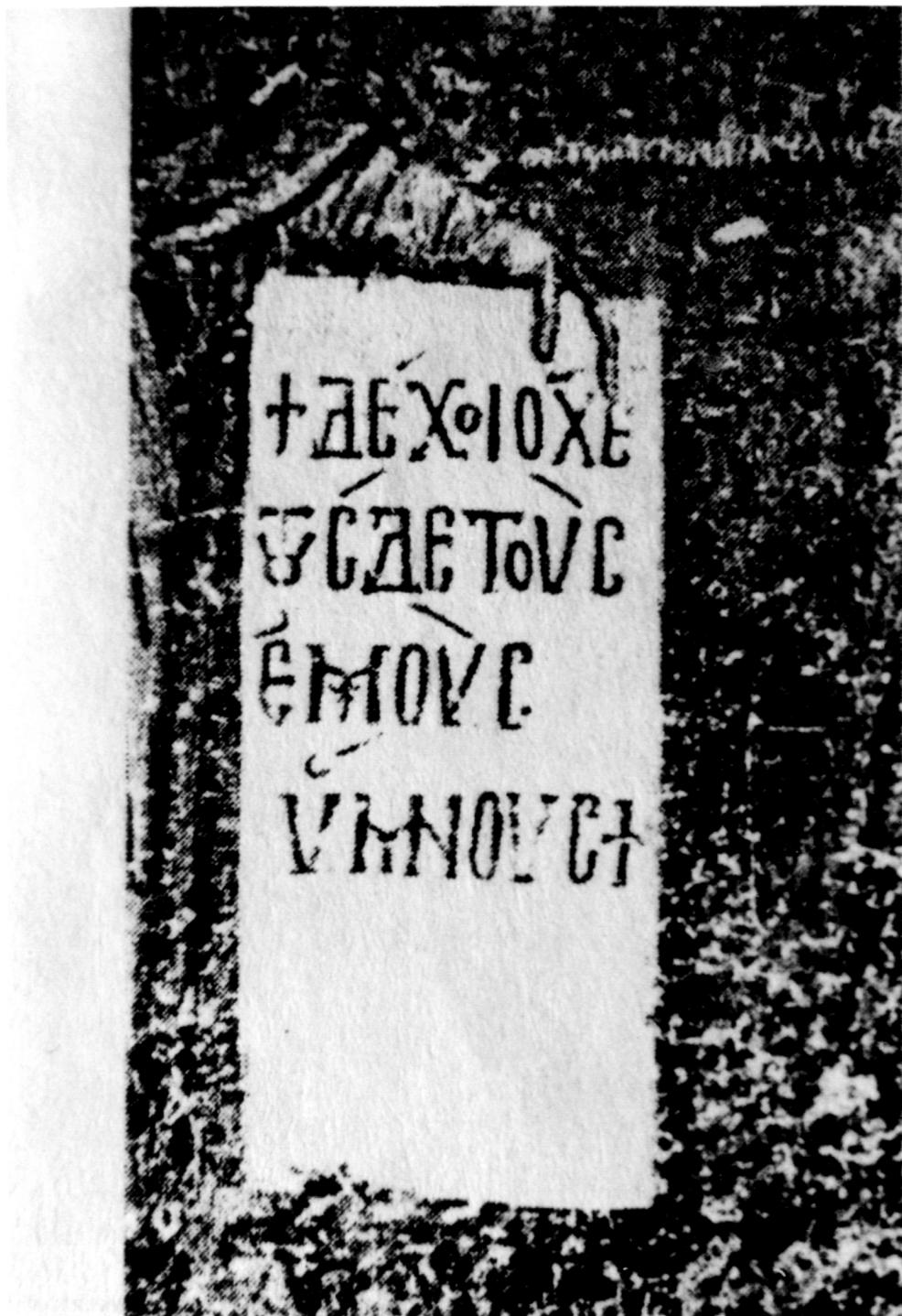

Рис. 7. Церковь св. Пантелеимона в Нерези, 1164. Свиток Иосифа Сицилийского

Рис. 8. Омиии Иакова Коккиновафского, кол. Vat. gr. 1162, 1125–1150 гг. Фрагмент листа 6 г. Группа преподобных

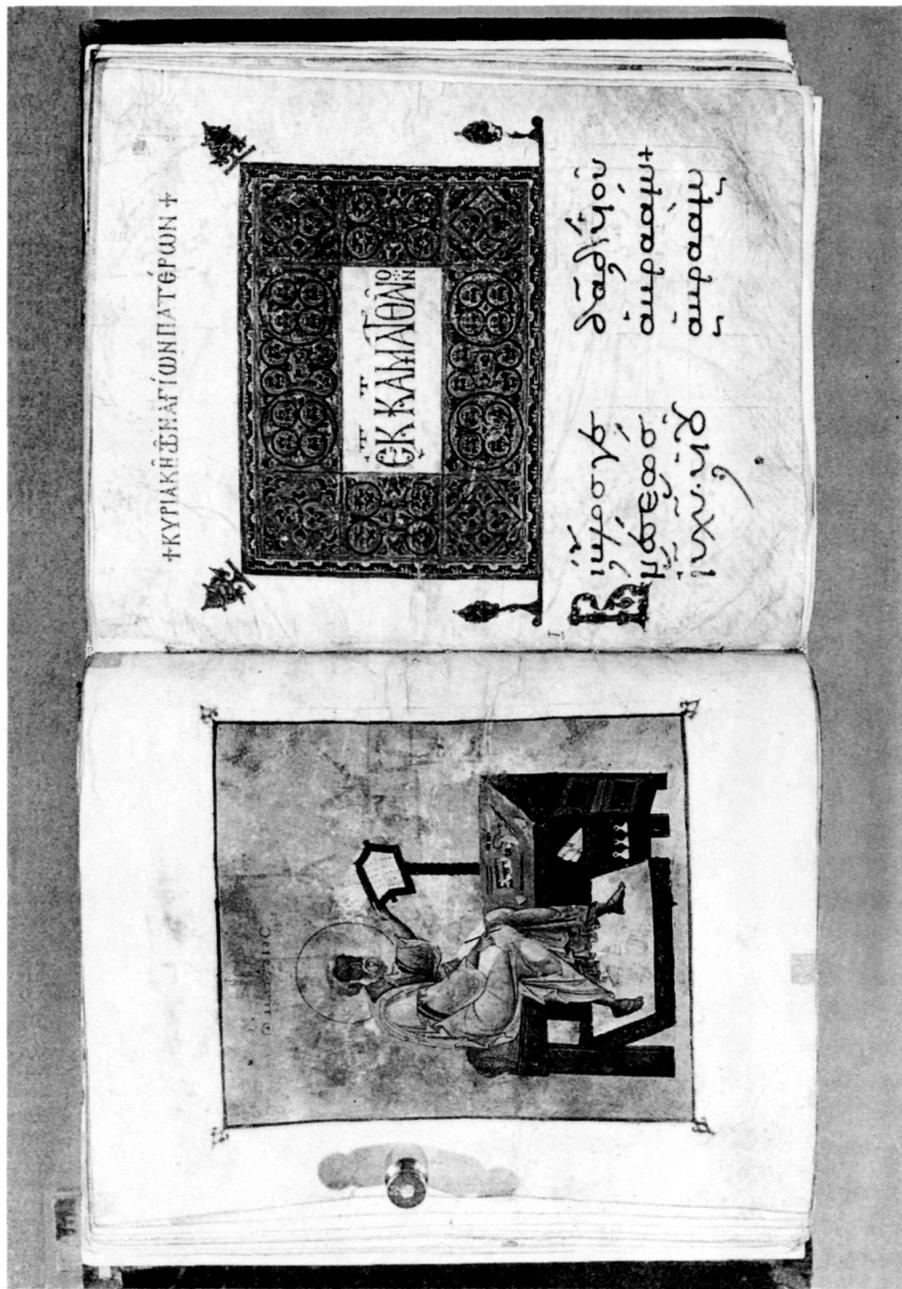

Рис. 1. Евангелие-апракос. Сии. гр. 511. Государственный Исторический музей (Москва). Л. 28 об.-29. Вторая половина XI в.

Рис. 2. Четвероевангелие. Син. го. 519, Государственный Исторический музей (Москва). Л. 11 об.-12. Вторая четверть XII в.

Quamvis cognoscimus nos h[ab]ere oratores in fra[nc]is civitatib[us]
 bonom[od]o[rum] s[er]vato[rum] esse. s[an]ctissimo. d. n[ost]ro. r[ati]o[ne] c[on]t[ra] et
 p[ro]ph[et]a ex debito teneamur suscipere q[ui] s[un]t sanctiss[im]i ordinat[ur]
 et myllem q[ui] n[on] d[omi]n[us] s[un]t adm[on]it[ur] ex p[ro]p[ri]etate de r[ati]o[ne]
 et obediencie n[ost]re. Ego Achilles de m[er]itazis orator
 civit[atis] p[ro]metto d[omi]no deo 7. s. d. n[ost]ro. p[ro] ut s[un]t.
 Ego Ludovicus de cathalunus. Orator ei[us] d[omi]ni p[ro]metto
 et uoueo deo. 7. s[an]ctissimo d[omi]no n[ost]ro. p[ro] ut s[un]t. 7. m. p[ro] ut s[un]t.
 Ego Jan[is] langrans orator cui[us] d[omi]ni p[ro]metto et uoueo
 deo et. s. d. n[ost]ro. p[ro] ut s[un]t. 7. m. p[ro] me subst[itu]i.
 Ego Ludovicus petroni. Senes[is] orator p[ro]metto et uoueo
 deo. 7. s. d. n[ost]ro. p[ro] ut s[un]t. et me mem[or]i p[ro] subst[itu]i.

Oratio. R[ati]o in Christo. p. et. d. d. b[ea]tissimi epi Car
 dinalis Tusculani Niceni ualgariter ^{municipali} habita post s[un]t m[un]i
 pontificem. Inc[on]ueni[ent]ia mandando in concione publica
 pro bello suscipiendo in turcum Mauonez

Ve d[omi]n[us] n[ost]r[us] sanctissim[us] pontifex maxim[us]
 Cristi saluatoris n[ost]ri uicarius. pro sua tu sapin
 singulari, tum erga dominicam suam q[ui] ggem
 summa pietate sapientissim[us] pastor, gra
 uissime eloquentissim[us] differuit, in t[em]p[or]e audiui[m]us s
 omnes. Ita certe locutus est / ut ductus eius nil addi
 nil detr[ahi] possit. tanta cu[m] elegancia / tantoq[ue] artificio
 o[mn]ia complexus e[st] (nec id sane mirum) cu[m] o[mn]i s[an]ctitie /
 o[mn]iq[ue] eloquentie principatum teneat. Quis uero ego
 imp[er]stia Longo imp[er]i ingenio ac felle / no[m]o[m]o h[ab]u[er]i
 uix et ieiunio. sacri collegij no[m]e. Impetrata p[ro]uis[ur]a
 sanctissimo d[omi]no n[ost]ro uenia ducturus sum. Ideo dicam
 ut o[mn]i intelligant / quemadmodum co[n]silio Laborum
 ac o[mn]i / q[ui] m[un]do p[er]iculo / pro defensione fidei

Oratio Husarionis tunc S^{co}r ap^{to}r Cardinalis Niceni
vulgariter nūcipatus ad dñm nr̄m S^{co}m puū papā. n. et ceteros
principes ac oratores in publico consistorio hinc Mantue.

O De dñs nr̄ Summus pontifex maximus christi salua
toris nr̄i vicarius. pro sua tū sapiētia singulari.
tū erga donum suūq; gregē vniūsu sūna pietate
to grauissime eloquentissimeq; differunt intenti audiuim^{us} omēs.

Ita certe locutus est ut dictis eius nil addi nil detrahi possit.
tanta tū elegātia tantāq; artificio oīa complexus est nec id
sane mirū cū omīs sciētie omīs q; eloq̄tie p̄ncipatū teneat

Que vō ego in p̄ntia longe ipari ingenio ac stilo nō modo
hūmū ueciēt^{er} ieiunio sari collegū nōie ipetrata pius. a. S.
d. n. uenia datur^{us} sū. Ideo dicit ut oēs intelligat q̄ admodū

consilio laborū ac oīm que in tāto puulo pro defensione christiana
fide necessaria sūt. Hi p̄stāssimū p̄ces particeps fuerit ita ut eiusde
uolūtatis eiusdeq; plane animi eē a p̄ uerū sua hūit. s. rei vna tū
sātate d. n. muro flagrant^{er}q; desiderio tābere oīs nāq; rana fides oīs
nr̄i religio in puulo est. Reperat^{ur} mēoria q̄ latū atq; amplū fuerit
Romanū ipū au^{er} fides ut appian^{er} iqt̄ daudebat ortus solis atq;
occasus. q̄ arū q̄q; angustū fōn sūz fidetur. Non satis fuit totū
brā maximāq; maioris Asia parte peris tēpib^{us}. A peris et mūdus
iplo Romano et christiā^{er} ademptū fuisse. Non sufficit deinde minore
asiam hūā paphagomiam. Galatiā. pontū. et bythiniā. viliis
ac spurassie Turcoz gēns ipuo cessisse. Nouissis q; tēpib^{us} magna
europe parte Cradnam. Machedoniā. Acpā. Misim supioce Mi
siā inferiore occupauit. Cūcūq; tandē vniū illā urbū reginam se
de Imperatoriā nouā romā nūitate qstantim heu van miscat atq;
affuatā nr̄is tēpib^{us} captā uexatā dilaniatāq; p̄pexim^{us} oībus rebus
ōi ornati fedissie ac crudelissie spoliata viros pū cōfos p̄m accubis
simo seruitutis iugo subactos matronas stupratas uirgēs ap̄tis.
sāmōniales fedatis. Adolescentes hūaniter tuadatos / pueros

hanc ultionem, ille vobis hac gloria: ille hanc victoriam vobis
de foeditatis hostib; referriat: ille procul dubio concedet
pro cuius sacratissimo nomine hoc aguntur: Dixi et quid
prolixius, q; detur: sed quatuor affectus mei ad tribuendum
pudet clementia tua, et una humanitas. Veniam q; praestiteris
egij Jeros, pro me Geroldu de Longagne
Secundo secundo Calendal Decembres 1 q64
Maphes Vegy Laudensis prologus in dialogum de felicitate
et miseria ad Rem pium

Dico tibi h; pater, Dialogu ediu a me nup de felicitate
et ac miseria qre intrupte tui tuo loges, legens emen-
tialit. emendationem q; domuz i luro p;ofeset, atq; tu a
illustri auctoritate confirmabil: qui. ex et decorda plurimum
ualoa, et iudicio p;atoris qd in te. long; maxime ten; qre
ut et amato. Non dubito q; tua: quoniam, eius. de libello nostro
scriptura. Ceteru et tanta oraculo quoddam sententia fuit. qre
Maphes Vegy Laudensis omni laude preestillimi viri de
felicitate et miseria, in quo p;alinius, et Charon inter
dicuntur sequentes, Dialogu incipit

Palinius. Observa te o Charon sine me iam
est nauis confondam. Charon Quid me appellas.
Palinius p;alinius ego nauis quondam illius,
quem nup;e in uentum nauis uentum a me tauram Charon
tunc ille est. qui apud portus uelinas intermatul iacebat p; al-
ninus ille est fiam. q; recede. caletu ntu fieri ut transibam:
quos p;odigil longe late q; qre. hinc me gentes: et ossa mea
iam ex p;rauerunt. et tu ntu in tumuloq; in hinc solentia
pro more stabant: a uere te. om o uillime Charon p;roter
tando ut ingredere. Ne prospere semp sit nauigatio tua: sit
solida nauis tua semp atq; inuicta. Charon rem uillam portu
p;alinius. ingredere ut libet. ut ite non confesso umbra. quid p;roter
ut me p;roter, quid p;roter. que ram hoc uil desidoy. q; portate tantu
pro. dum nauis tuu in hinc portu. ingredere q; p;roter p;alinius:
Labru tui Charon immortalis fuit. que me hinc tantum eu p;roter e ma-
lis. que me dixi hac tantum. qua dometur nauis tui cupidine
labanti. Charon Amu te equidem p;alinius: cu propter anciam
Regem tui. que in uillam. qui et supra omes. pro uig uideri
mortalis uisus et ntu singulari quada p;roter p;roter: non

Рис. 4. Cod. Torino. Biblioteca ex-Reale. Varia 269, f. 35 v (вверху: окончание речи Виссарнона и запись писца)